

сестра си за жена и, Трето: да му дава данъ за сребърны-
тъ рудници.

Много по-поругателно отъ колкото съ сърбския кралъ,
постъпи Баязидъ съ Палеологовцытъ, които са прѣпирахъ
около византійския прѣстолъ, като около сѣнка. Андроникъ,
сынъ на императоръ Иванъ Палеолога, и по заповѣдь Му-
радова както видѣхмы, наказанъ, не бѣше съвършено о-
слѣпенъ, и като му бѣ възможно, отъ тъмницата той по-
проси покровителство отъ Баязида, като са обѣщаваше да
му плаща единъ голѣмъ данъкъ, ако го направи императоръ.

Баязиду бѣ твърдѣ драго дѣто чрѣзь туй му са отва-
ряше широкъ пѣтъ за намѣса въ работытъ на византійския
дворъ и за туй той дойде въ Цариградъ съ шесть хиляды
конници и четиры хиляды пѣшацы, хванъ императоръ И-
вана и сына му Михаила, и ги прѣдаде въ рѣцѣтъ Андро-
нику, като го съвѣтваше да ги погубы, а той са задоволи
само да ги запре въ тъмница.

Императоръ Иванъ и сынъ му Мануиль, чрѣзь помощъ-
та на Геновезитѣ, избѣгнахъ изъ тъмницата, пазена отъ бѣл-
гарска стража, и отидохъ при Баязида, който намысли да са
въсползува съ живота имъ противу Андроника, който нера-
чаше да го послуша за да убіе баща си и брата си. И на-
истина, старыйтъ императоръ са обѣща да слѣдва данъка
що плащаше сынътъ и еще веѣка година на-пролѣтъ да о-
тива съ 12,000 конници и пѣшацы въ служба на осман-
скытъ господари. Тозь договоръ са потвърди и отъ двѣтъ
стѣрны съ клетва и турска войска, която прѣдъ двѣ годи-
ны бѣше свалила Ивана отъ прѣстола, въскачи го сега и
го провъзгласи за императоръ. Обаче и Андроникъ са не
повѣрнъ въ тъмница, а доби отъ Баязида, като неговъ под-
чиненъ (вассалъ), пространството земя що оставаше още
извѣнъ зидовытъ на Византійското Царство, а именно: Си-
ливрѣя, Ираклія и Родосто съ Солунъ. Мануиль бѣ вѣнчанъ
като прѣемникъ на баща си; но нему както и на братъ му
не оставаше друго освѣнъ Цариградъ и прѣдградіята му.

Малко врѣме слѣдъ туй Баязидъ прѣдпрѣи походъ въ